

(Folytatás a 4. oldalról.)

József III. éves magyar-történelem szakos hallgató, a nyitórak "főnöke" — szerintem csak ennek köszönhető, hogy az őszibarack-kategóriában a második helyre szorultunk, hiszen így is alig néhány forint a differencia: 148 forint a napi „csúcsunk”.

Túróczy Bertalan „visszakéri a szót”:

— A búcsúest után a jól végzett munka jutalmának megérdemelt élvezete következik először Budapesten, aztán a Balatonon. De a dolgos hetek alatt is adódott alkalom a szórakozásra, kikapcsolódásra: ismerkedési estet, discókat tartottunk, kirándulásokat szerveztünk Kunfi-hértóra, Szatymazra és Szegedre. A legérdekesebb programokat azonban a négy nemzetet „keresztmetszetben” bemutató, úgynevezett *nemzeti esték* jelentették. Ezek a rendezvényeken az itt jelenlévő nemzetek dalaiból, táncából, kultúrájából kaptunk ízelítőt, s az előadók igyekeztek minél átfogóbban bemutatni országukat, rendezőként és szereplőként egyaránt. Így nemcsak a többi ország fiataljai, de mi, velük levő magyarok is sokat megtudtunk a külföldi hallgatók országáról. Tegnap volt a lengyelek estje, amely méltóképpen zárta a sort.

— A lengyelek különösen jó szellemű, kitűnő társaság — mondja Bay Lujza brigádvezető. — Közösségbe való beilleszkedésük egészen bámulatra méltó gyorsasággal történt: kedvesek, közvetlenek. A munkában kezdetben nem jeleskedtek túlságosan, de ők azt tartják: „a

lengyelek nehezen jönnek bele valamibe, de ha egyszer belejötték...” Így is történt. A második hétre elérték a 2-3 helyet, úgy tűnik, ezt meg is őrzik.

Figyelmet érdemel

A futballpályán a táborvlogatott a jánoshalmi tsz csapata elleni visszavágó mérkőzésre készül. Még van pár perc a kezdésig, az alkalom kitűnően felhasználható a legilletékesebbek: a résztvevők megszólaltatására. Petra Werner az NDK-ból és Wieslaw Sobczak Lengyelországból más-más nyelven, de ugyanazt mondja: szívesen jöttek, jól érezték magukat Jánoshalmán, maximálisan elégedettek a vendéglátókkal és a programmal. A hatágyas szobákban, ahol laktak, igen jó közösségek alakultak ki. A „tábori konyha” működéséről is csak jót mondtak, Wieslaw külön kiemeli a magyar „vino”-t és a birkapaprikát.

Az eltelt három hét, a csere-tábor célját és végső értékelését Anatolij Bogatirjov, a szovjet csoport vezetője mondja ki:

— Igen nagy jelentőségű ez a tábor az érintett országok fiataljainak egymáshoz való közelebb kerülése szempontjából. Sőt, ennél is tovább mutat: a nemzetközi kapcsolatok sok irányú fejlesztése felé. Mindezt a legjobb módszerrel, az együtt végzett munka öröme révén kialakított barátságokkal éri el. Csak üdvözölni és támogatni lehet, s a jövőben megérdemelné a nagyobb figyelmet.

D. L.

Gólyafészek az orvosegyetemen

„Kedves Gólya! Talán emlékszel még, hogy nemrég Te is a Felvételi Bizottság előtt ültél. Nehéz pillanatok voltak, de Neked sikerült. Felvettek. Amíg izgultál az eredményért, ígértél, ha fűt-fát nem is, de megfogadtad...”

Tükröm, tükröm...

Hogy mit, azt Te tudod. Valószínűleg sok jót. Szeretnénk, ha ígéreted nem felejtened el. Rövid a rendelkezésedre álló idő, minden percet okosan kell használnod, ha jó szakember akarsz lenni. Gondolj arra, hogy a magad képzésére soha ilyen lehetőségeid, mint amilyeneket az egyetem biztosít, nem lesznek.

És azt, hogy felvettek, igazában még ezután kell kiérdemelned. Munkával, tanulással.

Szeretnénk a segítségére lenni már az egyetemi éveid kezdete előtt, hogy álmaid törés nélkül valósuljanak meg, ezért táborot szervezünk a Gólyák részére.

Az első hetek forgatagában még nehezen igazodsz el. Gondoltuk, hogy a Gólyafészek rendezvényei lehetővé teszik, hogy összeharagadj az évfolyamtársaidal, hogy megismerd egyetemünk életét, KISZ-szervezetünk munkáját, hogy tanév kezdetén, mint egyetemünk új polgára már ismert világba lépj be.”

Ezzel a köszöntővel fogadta az egyetem új elsőéveseit a SZOTE KISZ-bizottsága. Augusztus 23. és szeptember 4. között idén második alkalommal „építették fel a Gólyafészeket”, a „0” évesek táborát. A DELEP-el kötött szocialista szerződés értelmében, amintegy 230 résztvevő építőipari munkát végzett Tarján épülő házaiban, a készülő új Hungária szállóban, az újszegedi KISZ-táborban és a vállalat egyéb munkahelyein: takarítottak, festettek, téglát hordtak.

Varga Lászlónak, a Gólyafészek vezetőjének tájékoztatása szerint az egyetemi instruktori hálózat keretében 15 harmadéves orvostanhallgató töltött két he-

tet „kisinstrukturként” a fészeklakókkal. Nemcsak irányítottak, hanem minden brigádroz beosztva a beilleszkedést, az első nehézségek leküzdését segítették elő. A munka mellett természetesen gazdag program várta a gólyákat. Rögtönzött bemutató a rendezvényekből: előadások a Szegedi Orvostudományi Egyetem társadalmi szerveiről, történetéről; az orvosi hivatásról; intézménylátogatások; sportversenyek; vetélkedők; discók.

Erdemes bővebben szólni erről a látszólag természetesnek tűnő akcióról. Egy építőtábor igen sokféle fontos, hasznos elfoglaltságot nyújt a fiataloknak, ám az igazán lényeges: itt még ennél is többről van szó. Az elsőévesekkel való foglalkozás hosszú éveken keresztül kimerült az egyetemi feladatok, újdonságok röpké ismertetésében, aztán a gólya — tapasztalatból mondhatom — bekerült a „mélyvízbe” azaz úgy ismerte meg, úgy tette magáévá az alma mater egész világát, ahogy tudta. Szükségtelen annak jelentőségét ecsetelni, milyen fontossággal bírnak az egyetemen szerzett első benyomások, a megismerkedés, a tájékozatlan elsőéves bátorralan kezdőlépésel.

Ilyen formában, ahogy a SZOTE

A magasra „szárnyaló” gólyalányokat vigyázó szemek figyelték a SZOTE táborban (Fotók: Ruszkai)

Építőtábor munkásszálláson

Zuhog az eső. Zuhog a fákra, a Balaton körüli campingekre, az aszfaltra és a fűzfői szép, modern NIKE szállóra. Szegedi jogászokkal nézzük az esőt a Nitrokémiai Ipartelepek munkásszállójának klubjából. Az idő szinte nem is való most másra, mint beszélgetésre.

— Az építőtábor teljes létszáma 33 fő, ebből 22 szegedi jogász, nyolcan Miskolcra, egy hallgató pedig Gödöllőről érkezett — mondja Bereczki István táborvezető, aki magasi is „szegedi többséghez” tartozik: IV. éves jogászhallgató. — Egész júliust itt töltöttük, három munkában dolgoztunk a NIKE 5. számú gyáregységében, a Nike-cell- és a hullámpala-üzemben. Többnyire félautomata gépekhez osztottak be bennünket, a tervet is felmenték a pluszlétszám miatt, bár ez később illúzióknak bizonyult: tapasztalatlanságunk miatt „nem tudtuk hozni” az előírt teljesítményt, bár a „hajtás” végig elég nagy volt. Kombinált bérrendszer keretében teljesítménybért és alapórabért kaptunk, s most, néhány nappal a befejezés előtt úgy gondolom, végső soron munkánkkal elégedettek az illetékesek.

— S ti, hogyan értékelitek ezt a négy hetet?

— Háát... — néznek egymásra az időközben megszaporozott jogászok — elég sok bajunk volt a szálló légkörével.

Egymás szavába vágva sorolják: voltaképpen munkásszállóban laktak, amely ennek megfelelően maximálisan érvényesíteni kívánta rendjét az építőtáborosoknak is. Vagyis: „bulizni” nemigen lehetett, 11-kor a klubot is el kellett hagyniok, éjjel nem volt zuhanyozó, a takarítónőkkel egymást követték az „aférok”, kevés volt a szórakozási

lehetőség (kirándulásokat viszont Balatonfüredre, Tihanyba, Siófokra és Veszprémbe is tettek), a munkások nem társultak velük, bár közöttük személtve laktak, minden lépésüket figyelemmel kísérték stb., stb.

„Audiatur et altera pars”, azaz „hallgassuk meg a másik felet is”. Ez a jog egyik alaptörvénye. Sajnos, nem állt módunkban a másik féllel, azaz a munkásokkal beszélni a jogászok problémáiról, bár az egyetemisták szerint ők maguk több ízben megpróbáltak ezzel. Teljes érvényű állásfoglalásra mi sem vállalkozhatunk, néhány megjegyzést azonban talán így is tehetünk a Balatonfüzfőn hallottakhoz. Először is: nitrokémiai üzemben dolgozni közismerten nem leányálmom. Az egészségre könnyen ártalmas körülmények között dolgozó, nehéz fizikai munkát végző emberek munkásszállása alapvető jellemben különbözik egy rövid, néhány hetet felölelő, megoly jó munkát végző építőtábor körülményeitől is. Ez a kísérlet a kettő egybeötvözésére nem nevezhető túl szerencsésnek, ám ennek eldöntése és tanulságainak jövőbeni hasznosítása nem a mi feladatunk. Azonban a csak egy hónapot ott töltő fiataloknak kell ilyen helyzetben mindig belátással lenniük azokkal az emberekkel szemben, akik hosszú éveik jának ott, ahol ők csak vendégeskednek. Ha talán indokolatlanul „szekálták” is olykor őket, egy leendő jogásznak kell legjobban tudnia: államunk munkásszállam. A kétkezi dolgozó értékéről nem hisszük, hogy felvilágosítást kellene adni bármelyik szegedi jogásznak, de ettől problémák felvetődésekor erről a ténnyről egy hónapra sem szabad megfeledkezni.

D. L.

Az új tanév kezdetén

Az új tanév küszöbén, a Parlament Gobelín-termében dr. Polinszky Károly oktatási miniszter tájékoztatta szeptember 3-án a sajtó képviselőit az oktatásügyi időszerű kérdéseiről. A miniszter hangsúlyozta, hogy az 1972-es oktatáspolitikai pártáratározat egyik nagy eredményeként megerősödött a társadalom közoktatást segítő figyelme.

Az oktatási intézményekben 120 ezer pedagógus oktat, nevel. Nemes hivatásukat csak akkor tudják a társadalom és minden egyes ember közös megalégedésére gyakorolni, ha korunk követelményének megfelelően, magas szinten készítik fel őket. Ezért is foglalkoztak és foglalkoznak a pedagógusképzés és a továbbképzés helyzetével. A közeljövőben kiadják a pedagógustovábbképzés új rendjének utasítását. Ennek egyik legfontosabb tétele, hogy a továbbképzés tartalma és formái igazodjanak az iskolai élet követelményeivel, körülményeivel.

— Az a törekvésünk — hangsúlyozta a miniszter —, hogy a továbbképzés legyen az igényeknek megfelelően differenciált.

alkossa a pedagógusok munkájának szerves részét, s teljesítéséig legyen feltétele az erkölcsi, anyagi előmenetelnek, elismerésnek.

— Amikor a pedagógusok munkájáról szólnak, szembe kell néznünk azaz a kérdéssel is: vajon a felsőoktatási intézményekben végzett tanítók, tanárok oda, abba az iskolába mennek-e, ahol várják őket, ahol szükség van rájuk — vetette fel dr. Polinszky Károly. Emlékeztetett arra, hogy a Minisztertanács júliusban határozott a felsőoktatási intézmények nappali tagozatán végző, pályakezdő diplomások munkába állásának kérdéséről, a pályakezdők elhelyezésének tervszerűbb irányításáról.

— A határozat értelmében a pályakezdő pedagógusok munkába állítását — az érvényben levő pályázati rendszer továbbfejlesztésével — úgy kell irányítani, hogy az segítse a kiemelt fontosságú, fejlesztésre szánt, vagy a jelentős munkaerőhiánnyal küzdő területek tervszerű szakemberellátását — mondotta.

A mai problémák megoldása elképzelhetetlen a pályakezdő

TE-n láthatjuk, nem volt szokás az elsőévesekkel való foglalkozás. Ennek hasznossága, jelentősége több éves távlatban egyelőre felmérhetetlen. A résztvevők elégedettsége, a program gazdagsága, a tábor szervezetsége azonban reményekre jogosító.

Apró, talán kellőképpen szembe nem ötlő jelenség pozitív, messze előremutató értéke már most regisztrálható. Ilyen például a „kisinstruktur” tevékenysége, akik a Gólyafészekben végzett munkájuk során egyúttal a KISZ-vezetőjelöltek leendő munkájára történő felkészülésben is részesülnek, meghozzá azonnal a lehető leggyakorlatiasabb módon.

Nagy igények, sokrétű feladatok, biztató megvalósítás: „Szeretnénk a segítségére lenni már az egyetemi éveid kezdete előtt, hogy álmaid törés nélkül valósuljanak meg”. Így szöjt a „beharangozó”. Hogy az álmok hogy, s mint nyernek megvalósulást az orvosegyetemi évek során, azt pontosan tudni persze nem lehet. Viszont mindenképpen megállapítható: a segítség, a kezdeményezés nagyszerű, a lehetőségek adottak — s a gólyafészek újabb intézményekben is felépítésre kerülhetnek.

D. L.